

dzi do wojska Don Pedra; w południowych departamentach zdaje się ten werbunek znaczne czynić postępy.

Dziś odpłynął oddział z 240 ludzi złożony do Rochelle, gdzie pięć statków angielskich oczekuje, dla odwiezienia zaciągających do Oporto.

Jenerał Guilleminot ma być teraz niemylnie mianowany gubernatorem, dowódcą w Algierze, zapewniają iż przyjął tę nominację.

Król Ludwik Filip umawiał się w ostatnich tygodniach kilka razy z posłem papieżkim i ułożył osobiście z tymże podstawę do układu, w skutku którego wojska francuskie opuścić mają Ankone. Dowiadujemy się iż ten dokument, który także innym mocarstwom przedłożony będzie, udzielony został posłowi austrijackiemu, którym tenże ma być zupełnie zaspokojony. Ustąpienie z Ankony ma być postanowione na dzień 1 marca r. 1834.

Rząd otrzymał wiadomość z Neapolu, iż w Palermo przysposobiono już wszystko na przyjęcie księżny Berry, ma ona niezawodnie odpłynąć w połowie czerwca.

Z Madrytu donoszą, że dnia 20 czerwca ogłoszona będzie amnestya bez wyjątku, a zatem także dla P. Calomarde; wątpimy jednak, aby się rozciągać miała na Minę, Quirę i innych.

Dnia 29 Maja.— Wczoraj wysłano urzędnika z ministerium spraw zagranicznych z poleceniami do Włoch; wiezie on do Turynu depesze dla naszego posła, skąd udać się ma z Turynu do Ankony. Jego poselstwo spowodować miała konwencya pomiędzy dworami Wiedeńskim i Sardyńskim, której przedmiotem ma być zbudowanie nadgranicznej warowni naprzeciwko Simplonu.

Onegdzy zgromadzili się u króla w Neuilly, minister belgijski i br. Montalivet, Pan Fain i baron Schonen.—Naradzano się względem posagu królowej Belgów, i nad reklamacyami czynionemi w tej mierze przez króla Leopolda; postanowiono, aby nim ta kwestya rozstrzygniętą zostanie, wypłacono miesięcznie po 500,000 fr.

Mówią wiele o planie ministerium wojny, względem zreformowania sztabu gwardyi narodowej paryskiej. Od niejakiego czasu podało się wielu kapitanów do dymissyi.

Dziennik *Charviari* dołączył rysunek przy szlego obwarowania Paryża. Z fortyfikacyi widać strzelanie do stolicy.

Otrzymaliśmy z Meksyku wiadomości, według których jen. St. Ana, większością głosów przez zgromadzenie narodowych reprezentantów, obrany został prezydentem tego nowego wolnego państwa. — (Trzeba tu dodać, że o to właśnie sam wzniecił wojnę domową, która wiele rozlewu krwi kosztowała!)—
(G. P. S.)

A U S T R Y A.

Wiedeń 31 Maja.

Gaz. Pow. umieściła następujący artykuł. Powstało znowu jedno Arabskie mocarstwo. Że to się stać mogło, jak teraz widzimy istotnie, jedyną przyczyną jest, zupełne w ostatnich czasach zapomnienie o polityce Wschodniej. Z zakończeniem greckiej sprawy, zdaje się, iż gabinet turecki zupełnie odwrócił swą baczność od Lewantu. W tamtejszych morzach pozostała tylko mało znacząca siła zbrojna. Gdy postępy wojenne Mehmeda Alego w Syrii, dla Porty wątpliwy charakter przybrały, wysłał dywan zaufanego ajenta do Anglii, żądając pomocy i rady. Tymczasem zbliżało się niebezpieczeństwo, a rząd francuski umiał z tego korzystać. Sądząc z doświadczenia ostatniej bardzo ważnej epoki, mniemamy, że angielska polityka zupełnie się odsunęła z odległych okolic, i teraz się jedynie, rzeczywiście na bardzo ważne urządzenia wewnętrznej reformy ogranicza.

Dnia 25 t. m. przybył tu z Konstantynopola baron Ottenfels, Ces: Król: tajny radca, szambelan i internuncyusz przy Porcie Ottomańskiej.

W naszej marynarce mają zająć znaczne odmiany; artyllerya ma być znacznie wzmożona i przez dwie kompanije pomnożona. Służba marynarki zwraca teraz szczególną uwagę rządu; wkrótce będzie w teyże wielo ulżone i polepszone.
(G. P. S.)

A N G L I A

Londyn 4 Czerwca.

Gazeta *Courier* zawiera następujący list z Falmouth dnia 18 t. m. datowany: Okręt parowy *African* pod komendą porucznika Harvey, przybył dziś rano z Lizbony do Oporto; opuścił on Lizbonę d. 12, a Oporto